

บทที่ 6

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

1. สรุปผลการศึกษา

จากการศึกษาพบความชุกของเชื้อชัลโไมเนลลาในเนื้อโคจากโรงฆ่าสัตว์ 11.67% และความชุกของเชื้อชัลโไมเนลลาในเนื้อโคจากสถานที่ฆ่าสัตว์ชั่วคราว 13.33% สำหรับร้านจำหน่ายข้างถนนที่รับเนื้อโคมาจากโรงฆ่าสัตว์และสถานที่ฆ่าสัตว์ชั่วคราว พนักงานชุกของชัลโไมเนลลาในเนื้อโค 13.33% และ 15% ตามลำดับ ส่วนความชุกของชัลโไมเนลลาที่ตรวจพบในภาชนะบรรจุหากเพื่อขนส่งจากโรงฆ่าสัตว์และสถานที่ฆ่าสัตว์ชั่วคราวไปยังร้านจำหน่ายพน 5% และ 8.33% ตามลำดับ โดยทั้ง 3 ขั้นตอน พนว่า ความชุกของเชื้อชัลโไมเนลลาในเนื้อโคที่ผลิตจากสถานที่ฆ่าสัตว์ชั่วคราวไม่แตกต่างกันเนื้อโคที่ผลิตได้ในโรงฆ่าสัตว์ ($p > 0.05$) ซึ่งроверที่ตรวจพบพบมากที่สุดคือ S. Weltevreden รองลงมาคือ S. Hvittingfoss และ S. Rissen

2. ข้อเสนอแนะ

2.1 ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

1. จากการศึกษา พนว่า ความชุกของเชื้อชัลโไมเนลลาในเนื้อโคไม่จำมาจากโรงฆ่าสัตว์ หรือจากสถานที่ฆ่าสัตว์ชั่วคราว หรือจากร้านจำหน่าย หรือจากภาชนะที่ใช้ในการบรรจุขันส่งชา กล้วนเป็นสิ่งสะท้อนให้ผู้รับผิดชอบต้องเร่งมาตรการในการควบคุมคุณภาพของเนื้อสัตว์ให้มี ความสะอาดปลอดภัยต่อผู้บริโภคอย่างต่อเนื่อง หน่วยงานของรัฐไม่ควรปล่อยປะละเลยในการเข้า ไปดูแลควบคุมการผลิต ผู้ประกอบการจำหน่ายเนื้อสัตว์หรือพนักงานในโรงฆ่าสัตว์จะต้องมี จิตสำนึกที่ดีในการผลิตสินค้าที่ดีมีคุณภาพให้แก่ผู้บริโภค

2. สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดร้อยเอ็ด สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดร้อยเอ็ด เทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบล และหน่วยงานอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง ควรตระหนักรูบบทบาท ภาระหน้าที่ และร่วมมือกันบูรณาการ เพื่อควบคุมคุณภาพและกระบวนการผลิตเนื้อสัตว์ทุกชนิดให้มีคุณภาพ เอาจริง เอาจังในการบังคับใช้กฎหมายกับผู้ผลิตสินค้าที่ไม่ได้คุณภาพ และกระทำผิดกฎหมาย

3. ส่งเสริมให้ขวัญกำลังใจแก่ผู้ประกอบการที่ผลิตสินค้าที่มีคุณภาพ ประชาสัมพันธ์ ให้ประชาชนได้รับข่าวสาร และเลือกซื้อสินค้าที่มีคุณภาพ

4. สถานที่จำหน่ายเนื้อสัตว์ควร ได้รับการพัฒนาปรับปรุงให้ถูกสุขลักษณะ และ สุขอนามัยเป็นไปตามพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. 2522 เพาะหากปล่อยປะละเลยไม่ตรวจสอบ

ควบคุมคุณภาพหรือดำเนินการแก้ไขได้จากหน่วยงานของภาครัฐ ผู้บริโภคย่อมเกิดความเสี่ยงในการได้รับเชื้อจุลทรรศน์หรือสารปนเปื้อนที่มากับเนื้อสัตว์ ทั้งมาจากกระบวนการผลิต และปัจจัยอื่นๆ การตรวจสอบย่างสม่ำเสมอและการประชาสัมพันธ์อย่างต่อเนื่อง เพื่อให้ผู้บริโภคเกิดความเข้าใจ และมั่นใจในการเลือกซื้อทานเนื้อสัตว์ไปบริโภค โดยเลือกซื้อเฉพาะเนื้อสัตว์ที่สะอาดและปลอดภัย สามารถตรวจสอบย้อนกลับถึงแหล่งที่มาได้ (Traceability) มีหน่วยงานรับรองคุณภาพให้กับสินค้า ซึ่งถือเป็นกลไกให้ผู้ผลิตและผู้จำหน่ายเนื้อสัตว์หันมาใส่ใจในคุณภาพของสินค้ามากยิ่งขึ้น

5. ยกเลิกหรืองดการประกาศให้มีเขตกันการเพื่อฆ่าสัตว์นอกโรงฆ่าสัตว์ เพราะจะทำให้การผลิตเนื้อสัตว์มีกระบวนการผลิตที่ไม่ได้คุณภาพ และทำให้ผู้ประกอบการโรงฆ่าสัตว์ที่มีอยู่เกิดความไม่มั่นใจในการลงทุนเพื่อพัฒนาโรงฆ่าสัตว์

2.2 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1) ในการศึกษาควรเพิ่มเก็บตัวอย่างมูลสัตว์ โดยเริ่มตั้งแต่ฟาร์มเลี้ยงสัตว์เข้าร่วมด้วย เพื่อหาเชิงปริมาณของชั้ลโนเมนคลาให้ครบถ้วนตอน เพื่อให้การศึกษามีความครอบคลุมมากขึ้น

2) ควรนำเชิงปริมาณของชั้ลโนเมนคลาที่ได้จากการศึกษามาทดสอบการดื้อยา เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการรักษาอาการป่วยทั้งคนและสัตว์

3) ควรศึกษาในระดับโมเลกุลของชั้ลโนเมนคลาที่ก่อให้เกิดโรคอาหารเป็นพิษในคน ในพื้นที่ เพื่อศึกษาเปรียบเทียบกับเชิงปริมาณและโมเลกุลที่ตรวจพบในกระบวนการฆ่าสัตว์และการผลิตเนื้อสัตว์ เพื่อประโยชน์ทางด้านระบบวิทยาต่อไป

